

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan svečer, izimši nedelje in praznike ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od štiritopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Up ravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Našim someščanom.

II.

Nestrpnim klerikalcem, ki sedaj odločujejo pri katoliško-narodni stranki, ni ugajal kompromis, katerega jim je v interesu miru ponudila narodna stranka. Za peto kurijo se od naše strani ni zahtevalo družega, nego da naj katoliško-narodna stranka iz svoje srede imenuje moža kot kandidata in da to narodni stranki naznani. Želelo bi se bilo seveda, da se izbere kot skupnega kandidata takega moža, ki nima prevroče krvi in s katerim bi bilo naposled tudi političnemu nasprotniku mogoče, spregovoriti kako pametno besedo. Ta ponudba pa mladim duhovnikom iz nove šole ni ugajala. „O peti kuriji ni niti govora, ta je naša!“ odgovorili so privrženci tiste stranke, ki se je vedno protivila volilni reformi. Stranka, ki ni privoščila hlapcem volilne pravice, pravi sedaj, da je ravno ista kurija, v kateri volijo tudi hlapci, njihova. No, mi se ne bomo pričakali, je li honetno, da so klerikalci s svojim novim kandidatom vrgli celo svojega pristaša Gostinčarja, kajti v politiki se milosti ne pozna in najmanj jo zahtevamo mi. A svojih kart klerikalna stranka še nikdar ni tako razkrila, kakor jih bode pri volitvi v V. kuriji. Kdor še sedaj ne bode sprevidel, da je klerikalni stranki le za gospodstvo in ne za stvar, ne za ljudsko, temveč le za strankarsko korist, ta mora biti slep!

Kako potrebno je Ljubljani nekoliko premirja, ve vsak, ki le količkaj svoj naj narod ljubi. A klerikalci nočejo miru. Napredek Ljubljane, ki mora donášati prislužek in življenje našim obrtnim in delavskim slojem, jim ni mari; da, nasprotno, podpirajo vse, kar utegne prebivalstvo mesta še bolj razdvojiti. Mi jim lavorik ne bomo zavidali, kajti svaka sila do vremena! Če klerikalni kolovodje menijo s silo in nestrpnostjo ugnati v kozji rog ne le kmetijsko ljudstvo, temveč tudi meščanstvo in delavske stanove, se pa jako motijo. Vsled odurnega postopanja klerikalnih fanatikov sicer ne

bode trpela vera, katero mi v posvetno politiko ne vmešavamo, pač pa bode trpel ugled duhovniškega stanu. Liberalci, kakor nas nazivajo klerikalci, se bomo mogli seveda tesneje združiti; kakor padajo vse malenkostne razlike pri „klerikalcih“, tako bodo padle tudi pri „liberalcih“, — konečnega izida te borbe se pa liberalci ne bojimo! Naše zavedno meščanstvo nam je perok, da ideje svobode in napredka nobena sila več ne bode udušila.

Dne 4. marca vršila se bode odločilna bitka za V. kurijo v Ljubljani. Če vsi dosednji narodni volilci, če naš trgovski in obrtniški stan spolni svojo dolžnost, odbil se bode prvokrat, — za zmiraj, — naskok razdirajočih elementov v našem mestu. Zato pa je potrebno, da pridejo na volišče vsi dosednji volilci, ki bodo pozneje še jedenkrat volili v mestni skupini, ter da svoj odločilni votum oddajo tudi pri volitvi volilnih mož v V. kuriji. Narodni in obrtniški volilni odbor preskrbel bode, da se bodo imena volilnih mož naše stranke o pravem času razglasila. Dobili se pa bodo dotični imeniki tudi na volišču. Opozarjamo še posebno na to, da se nobenemu volilcu za V. kurijo ne bodo doposlale volilne izkaznice. Vsakdo, ki je bil dosedaj volilec, gre torej brez izkaznic ali vabila volit na določeno mesto.

Pri tako velikem številu volilcev bode pa agitacija najuspešnejša tako, da vsak zavedni in narodni volilec pri svojih znancih in v svojem krogu opozori somišljenike na važnost volitve v V. kuriji. Pri volitvi v mestni skupini, ki bode 14 dni pozneje, se kaže sicer neka obžalovanja vredna nejedinstvo tudi mej narodnimi volilci, kjer se pa gre le za osebe. Ta razlika v mnenju pa ne sme oškodovati in preprečiti naše jedinstvi pri volitvi v V. kuriji. Zatorej Vam, č. g. volilci, še jedenkrat polagamo na srce, udeležite se volitve v V. kuriji vsi, ne glejte na neprijetnost in na zamudo časa, ter oddajte složno svoje glasove volilnim možem za narodnega in obrtniškega kandidata.

Čez 25 let.

(Izv. dopis z Dunaja.)

„Slovenec“ premleva v brezkončnih stavkih zopet jedenkrat vse one grozovite, resnične in namišljene pregrehe, katere je zakrivil nekdanji „mladoslovenski“ liberalizem in iz tega sklepa na budobnost in kvarljivost sedanje „narodne stranke“.

25 let je dolga doba v življenju posameznika, in večina mož, ki je takrat stala v boju in v javnem življenju, je že v črnem grobu; drugi so se umaknili iz torišča in prepustili svoje delo mlajšim čilejšim možem. 25letna doba pa je prinesla tudi marsikaj izpremembe v življenju narodov, predrugacije so se skoro vse razmere. Kdor torej sodi samo od tega, kar je bilo, na to, kar je zdaj, že s tem sodi napačno; kajti druge premise vodijo do drugega zaključka. A „Slovenec“ sodi vrh tega še zelo jednostransko in namenoma strankarsko, in konkluzije, katere izvaja, so poleg svoje napačnosti tudi perfidne.

Nečem „Slovenca“ zavračati v posameznostih, niti se spuščati v sliden nedostojen boj z njim, zavrtniti pa moramo vsaj v nekaterih obzirih in točkah njegove članke.

Da se je pri nas pred 25 leti pojavil — kakor povsod — liberalizem, ki je v marsičem segel čez pravo mejo, tega ne zanikamo. Ali „Sl.“ pozablja, da so bili oni klevetani liberalci uvideli, da so zašli v nekaterih ozirih, da so bili opustili svoje zmote, da so se bili povsem zjedini in sprijaznili s takozvanimi konservativnimi rojaki v delu za skupno domovino.

Poštenjaku bi zadostovalo to, da ne bi vedno in vedno pogreval stare, pozabljene stvari, da ne bi lučal kamenja na grob zaslužnim možem. Tudi krščanskemu duhu tako početje zelo nasprotuje; Bog odpušča grešniku, zakaj bi mi ne zabili; zakaj bi baš „Sl.“ tega ne storil, ko ima sam mnogo več in mnogo hujših grehov na svoji vesti?

A ako so ljudje drugi, ideje so iste, poreče

LISTEK.

„Ljubljanski Zvon“ 1896.

(Dalje.)

Mej pesniki šteje „Lj. Zvon“ največ novih, mladih sotrudnikov, in od teh kaže nam večina lepe, nadobudne talente. Od prejšnjih časov ostal mu je zvest naš vrli Aškerc, ki je v tem letniku podal v svojih stihih „iz pesmarice neznanega siromaka“ prave bisere, a objednem z njimi opozarjal na našo socialno bedo ter z njimi pokazal svoje človekoljubno mišljenje. — S. Gregorčič žal še vedno molči, a upamo, da kmalu preboli sovražno silo, ki mu je zagrenila pesništvo. V tem letniku ponatisnena je njegova krasna čestitka „Svetcu ob 70. letnici“. — Trošan in Ivan Saveljev sta (ali je?) od ostalih ona pesnika, ki glede umetne oblike in originalne vsebine najbolj ugajata. — Zlasti je priznanja vredno, da se je poleg lirike — jako nadarjeni zastopniki nje so zlasti Mihael Mihajlov (Zvonoslav), Aleksij Nikolajev in Borut — gojila v večji meri tudi epika.

Pesniški del lista je urejeval s spretno roko mojster-pevec Aškerc. On je v „listnici uredništva“ podajal primerna navodila in vzgojeval tako pesniški zarod. Kakor se zdi to marsikomu morda malenkostno, vendar ni brez pomena in uspeha. Že

Stritar je ustanovil v svojim odličnem „Zvonu“ „vadnico“ v pomenek z dopošiljalci pesnij; že on je uvidel potrebo in korist tega. Gotovo ne samo iz tega vzroka, da si olajša urednik svojo delo, ker ne odpisuje vsakemu za se na dolgo in široko, — kajti če je bilo treba, je to gotovo storil i jeden i drugi, — temveč ker se mu je baš v vadnici, oz. listnici zdelo primerno, občevati javno. In zato želimo, da bi tudi „listnico“ čitali pozorno vsi, da se jim ne pripeti potem taka blamaža, kakoršna se je profesorsko plemenitemu kritiku poveljevalcu „prave, idealne poezije“, g. Starini.

O znanstvenem delu „Zvona“ nam je povdarjati, da se je potrudil urednik, da poda vedno poljudne razprave. Mej živtopisi nam je podal prof. Steklasa skrbno in marljivo sestavljena spisa, kakor je to običaj tega plodovitega historika. „Tadej Kosciusko“ ne zanima nas samo kot živtopis slavljenege poljskega vojskovodje, temveč še mnogo bolj kot historična studija o vzrokih, ki so povzročili popoln propad nekdanj mogočnega poljskega kraljestva. Razprava je v spomin te žalostne stoletnice gotovo prav umestna.

„Herbert X. Turjaški“ pa opisuje junaka iz naše ožje zgodovine, iz časov krutih bojev proti Turkom, ter riše ne le njegovo žitje, temveč tudi sočasne razmere v naši ožji in širši domovini, Dasi se je rodilina Turjačanov v svojih potomcih

odtujila slovenskemu narodu, vendar nam je v svojih prednikih podala toliko mož, ki so bili zaslužni za našo domovino, zlasti kot voditelji v bojih proti turškim navalom, da smo z največjo opravičenostjo ponosni na ta slavni rod.

Slovenska zgodovina, žal, doslej še ni našla svojega historika v veliki meri. Pač imamo mnogo monografij, a vedno še pogrešamo celote. Prof. Steklasa se je največ bavil z dobo bojev proti Turkom, prof. Verhovec proučava zlasti novejšo dobo, prof. Rutar in dr. Kos pa starejšo. Ako bi se ti možje združili, ako bi za nekatere oddelke privzeli še kake svoje kolege, ki so se z istimi že pečali, ako bi uporabili že objavljene spise raznih raziskovalcev — od katerih so nekateri, žal, premalo kritični, kar se največ razlaga iz nedostatnih virov, ki so jim bili na razpolago — podajo nam po mnogoletnem trudu lahko obširno, temeljito povestnico slovenskega naroda. Res, da bi bil trud izvanredno velik, in požrtvovalnost zadovoljiti bi se morala največ le z zahvalo narodovo, ali naša „Matica“ dobiha bi delo, ki bi bilo nam v čast in ponos.

Fr. Svetič je napisal teoretično razpravo o novih strujah v Slovincih, katero so pobijali skoro vsi spisi „Zvona“...

Fr. Göstl podal je prijetno pisan živtopis dr. Celestina; opirajoč se na svoje vire, ki so mu

mi kdo. No, selajji boj ima vse druge uzroke. Ako se je liberalizem svoj čas uvedel od zunaj v narod, je sedaj prepir prišel iz naroda, iz njegovih duhovskih krogov. Rimsko-katoliška stranka pričela je sramotiti narodnostno idejo, denuncirati narodna društva, ona izkuša ovirati literaturo, hoče uničiti gledališče, skratka, ona je proti vsaki prosti razvitvi naroda, ona ga hoče oklopiti v absolutno duhovniško hegemonijo.

Vsakdo, ki je imel le še količkaj narodnega čuta v sebi, se je moral z gnevom obrniti od teh mož, in ako je izkušal zaježiti ali onemogočiti njih pogubno delovanje, takoj se je razlegal vik: Vera je v nevarnosti, ruje se proti „od Boga postavljenim“ voditeljem duhovnikom.

Radi priznavamo duhovščini nekdanje zasluge za slovenski narod, ali zaradi tega ne bomo nikdar verovali v politično nezmotljivost naših kaplanov, ne bomo se nikdar pokorili škofovim ukazom v zgolj posvetnih rečeh.

Ne rečemo, da ni „narodna“ stranka zakrivila nobenega faktičnega pregreška, ali ona je bila vedno in je še sedaj pripravljena, delovati v miru in slogi za napredek naroda; „katoliška“ pa je odvrnila v spravo ponujeno roko, ona neče miru, ona izziva na boj. Ako se ji tudi posreči, da si pridobi nevedno maso in ž njo večino ter začasno zmago, ako se je tudi oklenejo posamezni „streberji“, ki drugod ne pridejo daleč, miru ne doseže s tem, kajti slednjič, in morda preje, nego se nadeja, pride dan izpoznanja in vračila. Vera ostane, narodnost ostane, a klerikalna hegemonija propade sigurno.

Protestovati moramo tudi proti vednemu sumničenju o neveri in sovražnosti do duhovščine. Ako je ta taka, da je njeno delovanje neprimerno, narodu kvarno, ljudstvu pohujljivo, bomo vedno proti nji, — a vera in nje služabniki nam ni isto. Tudi nevredni služabniki vere ne oskrbujejo, pač pa v ljudstvu z zlorabo svoje veljave škodujejo ogromno vsakemu čutu. In ako se takim početjem ustavljamo, gotovo delujemo bolj verstu v prosep, nego oni nasprotniki, ki klečepazujejo pred duhovščino v vsakem oziru. O naši veri in morali nam „Sl.“ in njega patroni niso sodniki; kakor sploh verstvo ni v zvezi z narodnostjo v tem oziru, da bi jedno bilo pogoj drugemu, tako tudi mi ne mečemo tega v jeden koš; pač pa se ustavljamo temu, ako se godi v slepilo nerazsodni masi.

Ne strašimo se torej klevetanja in vtrajajmo v borbi, katero so nam usilili v svoji prevzetnosti lastni reakcionarai rojaki! Ne bojmo se tudi morebitnih začasnih neuspehov, kajti končna zmaga mora biti naša!

Državnozbornske volitve.

Kandidature za notranjske kmetijske občine. Senožski župan gospod pl. Garzarolli je izvrševalnemu odboru narodne stranke oglašil svojo kandidaturo za državnozbornski mandat notranjskih kmetijskih občin in izjavil, da podpiše pro-

za poznejše življenje bili bolj pomankljivi; podal nam je tudi mnogo obširnej opis mladostne, nego pa moške dobe.

Takisto je Fr. Vidic napisal jako lep nekrolog dr. V. Oblaku.

„Znameniti Slovenci“ so kratki, skoro suhoparni podatki o mozeih, ki so se rodili na Slovenskem; podatki, ki se kakor moraka kača vlačijo že par let po „Zvonovih“ predalih. Nekateri opisancev bi zaslužili nekoliko obširnejše životopise, večina pa niti ne spada pod ta naslov, ker ni niti delovala za Slovence, da mnogokrat se niti ne zavedala svojega rodu. V obče se je o tej zbirki izrekla že večkrat naša sodba po listih in tudi mi želimo, da prenese trudoljubni g. pisatelj svoj spis v „Muz. izvestja“!

Dovoljena pa mi bodi tu še jedca opazka. Slovenska književna zgodovina se nam podaja sicer ravnokar od „Matice“ v celoti, tudi imamo v tem predmetu mnogo monografij in zlasti v Marnovem „Jezičniku“ vestno sestavljene podatke. A v biter pregled, v najpripravnejšo rabo za dom in šolo bil bi nam leksikon slovenskih pisateljev. To bi ne zahtevalo toliko lastnega raziskovanja, kakor primerne in dobre uporabe dozdanih virov v kompilacijsko delo. Morda se loti kak rodoljub i tega potrebnega dela! Slične slovnike imajo tudi druge narodnosti, in to v mnogih izdajah, ki so ako porabni.

gram narodne stranke in da v slučaju izvolitve vstopi v jugoslovanski klub.

V Hrenovcah na Notranjskem je bila včeraj volitev volilnih mož. V četrti kuriji izvoljeno je sedem volilnih mož narodne stranke. V peti kuriji je prišlo do ožje volitve, ki je danes.

Iz Mengiša smo zvedeli, da bode ondu volitev volilnih mož v soboto dne 27. t. m. Kapelan Tomaž Rožnik se močno trudi, da bi ondotne volitve za klerikalno stranko ugodno izpale. Kakor smo čitali v „Slovenecu“, predstavljala sta se minolo nedeljo kandidata gg. dr. Krek in Pogačnik. Zanimanja menda ni bilo posebnega. Upati je, da se vrli in zavedni Mengeščani ne bodo dali voditi mlademu kapelanu in plesali, kakor bode on piskal, ampak volili zanesljivo narodne moze.

Iz Mokronoga se nam poroča: Narodna stranka je tu dosegla velelep uspeh. Borba pri volitvi je bila huda, disciplina vzgledna. V kmetijskih občinah je dobil prvi mož mej narodnimi kandidati 56 glasov, župnik pa samo 31! Petorica narodnih kandidatov je zmagala z veliko večino. V peti kuriji je dobil naš kandidat 96, klerikalni 53 glasov. Veselje nad tem izidom je bilo nepopisno.

Iz Novega mesta se nam piše 22. t. m. Danes je bila pri nas volitev v V. kuriji. V imenik volilcev je bilo 345 volilcev zapisanih. Bil je ponedeljek in sejnica. Meščani so bili v svojih trgovinah, obrti potrebni. Klerikalci so bili delavni, in ker imajo po večjem take pristaše mej sabo, ki imajo dosti prostega časa, postavili so vse svoje na volišče. Kakih osem so jih dobili iz našega tabora. Pristaši narodne stranke so se na to zanašali, da klerikalci v našem mestu ne štejejo in niso nič agitacije uprizorili, to tem manj, ker so računili, da tudi socijalci demokrati v polnem številu pridejo, katerih je kakih 70 in že ti klerikalce namahajo. Danes zjutraj se je videlo, da socijalni demokrati nič ne morejo, in treba je bilo skrbeti, da narodna stranka toliko več volilcev postavi, da bo za zmago dosti. To se je zgodilo takom dveh ur. Klerikalci so nastopili kot „konservativci“, z imenom katoliške narodne stranke si niso upali ven. Za volilnega moža vzeli so tudi ravnatelja našega gimnazija g. dr. Detela, češ, naj tudi to upliva. Pa vkljub temu niso mogli več kot 48 volilcev spraviti na noge. To je izmed 345 volilcev v V. kuriji vse, kar premore klerikalna stranka. Tudi „konservativizem“ ni vlekel. Socijalni demokrati so oddali 13 glasov. Pristaši narodne stranke oddali so 74 glasov in s temi zmagali. Izmed 227 pristašev narodne stranke prišlo je volit le 74. To ni prav! Naš c. kr. glavar si hoče menda pri klerikalcih dobro posteljati, ker je razpisal volitev na semanji dan in le za čas dveh ur. Vedeti je moral, da tak dan ne more vsak iz obrti, trgovine in da ne more dolgo čakati. Tudi to je kvarno uplivalo, da pristaši narodne stranke niso prišli v tolikem številu, kakor drugekrat, a največ so se le drug na drugega zanašali in preveč grešili na svojo premoč, tako volilci, kakor tudi agitatorji, ki za to volitev prav nič niso. storili. Klerikalci so sicer sv. Rešno telo včeraj sebi na pomoč imeli razpostavljeno, ali še sami niso mislili, da jim pripomore do zmage; računili so samo na nedelavnost naših agitatorjev, na naše zaupanje v naše veliko število ter na semanji dan in prišli so, kar se jih je dalo dobiti mej tednom. Prišel je volit dr. Detela, prošt Urb, vsi kanoniki in drugi duhovni in slednji posvetnjak njihove stranke. Varali so se tudi zdaj; vse delo je bilo zastoj, ali oni so le vsi storili svojo strankarsko dolžnost, mi pa ne. Čakati, da pride kdo ponj, je pač danes veljalo in „vsaj nas je dosti“. To zamore še kdaj škoditi. Vzemimo si Metličane, Čnomeljčane v izgled! 15 oz. 4 klerikalni glasovi so tam; ali vkljub temu so šli vsi pristaši narodne stranke k volitvi in spravili na volišče 134 oziroma 94 volilcev!

„Slovenec“ z dne 20. t. m. št. 41. pravi v poročilu o izidu volitve volilnih mož za 5 kurijo v naši občini, da sta voljena dva zanesljiva moža katoliške stranke, od tretjega se pa pričakuje, da bode volil dr. Kreka, ker so se delavci, ki so mu do zmage pripomogli, prej izrekli, da volijo le tistega, ki bo glasoval za krščansko socijalnega kandidata.

Temu nasproti moram pripomniti, da jaz nisem obljuboval tem manje govoril, ne pred volitvijo, ne po volitvi, da bodem volil krščansko socijalnega kandidata dr. Kreka, če me volilci 5 kurije volijo volilnim možem. Šturje, dne 23. februarja 1897. Ivan Šapla, župan.

Včeraj je bila volitev volilnih mož za peto kurijo v Trbovljah na Štajerskem. Izvoljeni so samo socijalnodemokratski volilni možje. Kapelana sta si jako prizadevala, da preprečita izvolitev socialistov. Še na cesti sta pregovarjala volilce, a se je pokazalo, da nimata dosti upliva.

Pri volitvi v trški občini Ljutomerski bila sta voljena slovenska volilna moža gg. Franc Seršen in Ludovik Babnik z ogromno večino. Od 85 glasov dobila sta 75 glasov. Nemški volilci so se uvidevši, da nič ne opravijo, z večine umaknoli. In to imenujejo „nemški“ trg!

V Mariboru so zmagali socijalisti v peti kuriji z vsemi 40 volilnimi možmi. Ta zmaga je za mož socijalizma pomenljivejša, nego njih zmaga v Celju. V poslednjem mestu so Nemci podpirali socijaliste, ker ne upajo v celjskem volilnem okraju pete kurije zmagati s svojimi volilnimi možmi. V mariborskem volilnem okraju pete kurije bodo pa narodni Nemci imeli svojega kandidata in zatorej niso volili s socijalisti.

V Fürstenfeldu je bila ožja volitev mej krščanskimi socijalisti in socijalnimi demokrati in povsod so poslednji zmagali.

S Koroškega se nam piše: Prvotne volitve vrše se po vsej daželi. Slovenci so zmagali v Globasnici, Šmihelu nad Pliberkom, Ljubčah, Logavesi, Lipaljevici, v Štebnu in na Brdu v ziljski dolini, v Spodnjem Dravogradu; propali pa so v Šmarjeti (občina Važenberg), Grebinju, na Rudi, v Ukvah, v Rožaku. V Velikovcu samem so zmagali nemški nacionalsci z 8 glasovi večine proti socijalnim demokratom v peti kuriji, za okolico sta izvoljena v 4. kuriji slovenska volilna moža posestnik T. Novak in župnik-kanonik g. Fr. Treibar.

Volitve volilnih mož na Koroškem so, kakor pišejo „Fr. St.“ ugodno izpale za narodne in liberalne Nemce. Klerikalci so nekda še manje opravili kakor pri deželnozbornskih volitvah. Narodni Nemci na Koroškem upajo, da bodo vrgli dosedanjega klerikalnega poslanca Peitlerja, kateri je bil voljen s pomočjo slovenskih glasov. O Peitlerju je to zanimivo, da je svoj čas kandidoval kot krščanski socijalist. Na Dunaju se je pa bil pridružil konservativcem na željo celovskega škofa. Sedaj se pa volilec zopet ponuja kot krščansko-socijalni kandidat. Seveda nasprotna stranka že skrbi, da volilci spoznajo dvoumno postopanje tega kandidata.

V občini Voloska Opatija so bili včeraj soglasno izvoljeni narodni volilni možje za peto kurijo in sicer slikar Alešovec, trgovca Tomasič in Jazica ter kapitana Jurkovič in Simonič.

Češki liberalni veleposestniki imeli so te dni volilni shod v Pragi. Na njem so se izrekli, da hočejo v državnem zboru stopiti v zvezo s strankami, s katerimi se ujemajo po svojih načelih. Naglašalo se je, da ustavoverno veleposestvo hoče ostati država ohranjujoča, če tudi ne vladna stranka. Posebno jasni govori niso bili, tudi se ni nič gotovega sklenilo. Iz govorov se je to dalo posneti, da bi v novem državnem zboru radi osnovali podobno stranko, kot je bila zedinjena levica, katere jedro naj bi bilo ustavoverno veleposestvo. Za zvezo s konservativnim veleposestvom niso iz državnopravnih ozirov.

V soboto je bil v Pardubicah mladočeški shod, na katerem so govorili mladočeški kandidatje Sekol, Formanek in Udržal, ter socijalista Štěpánek in Sveceny. Glasovalo se o kandidatih na tem shodu ni, ker so socijalisti poprej napravili tak hrup, da se je shod moral raziti. Na shod so bili prišli v velikem številu kmetje iz okolice, ker je bil tržni dan. Da ni bilo kmetov, bi bili delavci na shodu v večini. Več tovarn v mestu ta dan ni delalo, rer so vsi delavci bili odšli na volilni shod.

Nemško-ljudska stranka na Moravskem je izdala svoj volilni oklic. V njem pravi, da so avstrijski Nemci del jednega najprvih narodov na svetu. Njih predniki so osnovali Avstrijo in jo branili proti tisoč nevarnostim, in jo povzdignili do sedanje veljave in moči. Zato pa Nemci ne zahtevajo samo varstva pred drugimi narodnostmi, ki so se kvišku popeli le z nemško pomočjo, temveč da se nemščina prizna za državni jezik. Galiciji naj se zabrani mešati se v avstrijske zadeve, ker je od Avstrije skoro popolnoma nezavisna. Ravno tako želi nemškonarodna stranka, da se reši glede Dalmacije pravno vprašanje za Nemce ugodno, to je, da se loči od naše državne polovice. Nadalje zahteva ta stranka svobodno tiskovno, društveno in zborovalno pravo, varstvo politične nezavisnosti vseh, pospeševanje omike, od pravo šolnine. Zapreči naj se, da posamezniki preveč ne obogate, drugi pa obubožajo.

V Ljubljani, 24. februvarja.

Jedinstvo vlastij. Vlasti so jedine v tem, da se na Kreti morajo izvesti znatne reforme in se razširiti samouprava tega otoka. Dosti dalje pa njih jedinstvo ne seže. Tudi za to so vse, da Grke s Krete poženo, a kdaj, o tem so raznih mislij. Nekateri vlasti so za to, da se poprej določi, kako naj se uravnajo razmere na Kreti, potem naj se pa prisilijo Grki, da ostavijo ta otok. V tem slučaju bi Grki pač lahko še dolgo ostali na Kreti, tako dolgo, da bi jih potem ne kazalo s Krete goniti. Predno se bode kako sporazumljenje mej velelasti doseglo, utegnejo miniti meseci, ali pa naposled vsa stvar lepo zaspi. Druge vlasti hočejo, da se Grki poženo prej s Krete, začasna uprava se tako izroči Italiji, potem se pa velelasti pogajajo o urejenju krečanskih razmer. Za ta predlog bi se morda s časom dale še vse vlasti pridobiti. Toda njih sloga se popolnoma neha, ko pride do tega, kako naj se Grki spravijo s Krete. Nekateri vlasti se nikakor ne morejo sprijazniti z mislijo, da hočejo s silo goniti Grke s Krete. Seveda, ko bi Grki že sami šli s Krete, bi najbolje ustregli, a tega ne mislijo storiti.

Boj na Kreti. Bombardovanje na Grke pred Kanejo ni bilo tako strašno, kot bi bil kdo sklepal in so listi poročali. Udeležile so se tudi avstrijske ladije tega bombardovanja. Streljali so s topovi na neko strmo skalovje, na katerem so bili Grki. Ubili niso nobenega Grka, samo nekaj jih je ranjenih. Skoro nobena krogla ni zadela. Razrušili so pa z bombardovanjem neki grški nunski samostan. Povod bombardovanja je dalo to, da so vstali in Grki hoteli napasti mesto, katero je sedaj pod varstvom vlastij, odkar so se izkrcali čete. Evropske vlasti so zasele le toliko nekatere kraje, da se Grki vsega otoka polastiti ne morejo in tako branijo svoje pravice, da imajo nekaj govoriti pri rešenju krečanskega vprašanja.

Grško in momehadanci. Sami mohamedanci več ne upajo, da bi Kreta še prišla pod Turčijo. Zato so pa nakrat se začela navduševati za zjedinenje z Grško. V Atene prihajajo podobne izjave od krečanskih mohamedancev, pa tudi zastopniki velelastij so že dobili podobne izjave. Mohamedanci seveda v resnici ne marajo za Grke, a hočejo si s tem pridobiti grško naklonjenost, ako se razmere zares tako zasučejo, da se zjedinenje z Grško preprečiti ne bode dalo.

Umor Stambulova. Znano je, s kako odločnostjo je neki Niškov trdil, da je minister Načević kriv ministerskega Stambulova umora. Sedaj se bi bilo omogočilo, da bi bil Niškov brez lastne nevarnosti prišel pred sodišče; a on je sodišču naznanil, da nič drugega ne ve, kar je že izpovedal. Gledal Načevića pa mora reči, da on ne trdi, da bi bil sokriv pri umoru, temveč on je le hotel, da se zasliši ta bivši minister. — Seveda s tem stvar ni pojasnjena. Le toliko je gotovo, da je Niškov mož, ki je pripravljen pričati, kakor mu ravno kaže. Kdo vé, če ga ni Načević podkupil, da bode molčal. Mogoče je pa tudi, da ni ničesa vedel, in je s svojim pretenjem le hotel od Načevića kak denar izsiliti.

Revolucionarno gibanje na Španskem. V baskijskih pokrajinah se začena neko revolucionarno gibanje za don Karlosa. Karlistični listi hudo napadajo reforme, ki so se dovolile Kubancem. Kuba naj dobi samoupravo, baskijskim pokrajinam se je pa vzela. Don Karlos je nedavno pisal svojim prijateljem, da se nadeja, da jih kmalu pozdravi na Španskem. Razširjajo se mej narodom puntarski

volilni oklici. Vlada je vse storila, da se zabrani vstašem dovažanje orožja iz inozemstva. Položaj je vsekako kritičen, ker ima Španija še dosti opraviti na Kubi in Filipinih.

Dopisi.

Od Dev. Mar. v Polji, 22. februvarja. V št. 8. „Soče“ brali smo mej drugim od tu neki dopis, kateri je vzrotil v glavi zelo znanega dopisovalca v naši občini. Ne čudimo se, ako se je isti moral obrniti na uredništvo „Soče“, ker si je v svesti, da na Kranjskem mu nobeno uredništvo ne da prostora v svojem listu, da bi on vezal v njem svoje otrobe. Ne pritožuje se zastoj o onem nenasičenem košu, v katerem je že opetovano izginil marsikak njegov dopis. Le škoda, da je g. dopisnik izgrešil svoj poklic, kajti pričakovati bi bilo od njega obilo duševnih proizvodov, s katerimi bi gotovo nadkriljeval odličnejše slovenske pisatelje. V navedenem dopisu zaletava se v svoji sveti jezi na „inteligentne gospode“, katerih ni volja plesati po njegovi, zelo hripavi piščalki. Pritožuje se, da isti mečejo polena bralnemu društvu pod noge, ker so baje udje preveč kmečki. No, le počasi g. Nace! Dobro Vam je znano, komu so ista namenjena in koga tudi prav dobro zadenejo. Očitno moramo pripoznati, da ste ravno Vi ista coklja, ki zavira najbolj delovanje našega društva in radi Vas hira isto vedno bolj. Prazna društvena omara spričuje še danes o Vašem neumornem delovanju v prid društva. Res, da ste veliko več storili, kakor je mož dolžan storiti! Lahko bi navedli še mnogo zanimivosti, a ne maramo razobešati umazanega perila po časopisih. Na laži in obrekovanje v omenjenem dopisu se nam ne zdi vredno odgovarjati. Toliko naj zadostuje, nadalje se ne spuščamo z Vami v nikako polemiko.

Regulacija Ljubljanice.

Kakor znano, posvetoval se je občinski svet ljubljanski v poslednji seji o samostalnem predlogu stavbnskega odseka, da je c. kr. dež. vladi predložiti spomenico, naj se vodopravna obravnava za regulacijo Ljubljanice v svrhu osušenja barja in pričetek dela samega, kolikor mogoče pospeši.

Osušenje ljubljanskega barja, oziroma poglobljenje struge Ljubljanice in Gruberjevega prekopa — rekel je poročevalec obč. svet. Hrasky — je za racijonalni razvoj mesta ljubljanskega eminentne važnosti in je zaradi tega neobhodno potrebno, da se ta zadeva kolikor mogoče pospeši.

Od dovršenja tega podjetja je odvisno zboljšanje sanitarnih razmer našega mesta in sicer v klimatičnem oziru, kakor tudi glede na kanalizacijo mesta. Zdravstvene nadloge, katere prouzročuje ljubljansko barje, so splošno znane: veliko število meglenih dežij s hladnim zrakom, velika množina padavine, vlažnost podnebja, visoka talna voda v južnem delu mesta, vsakoletne povodnji in iz vsega tega izvirajoč upliv na kataralične bolezni. Vse to so vzroki, da Ljubljana vzlic svoji krasni legi in vzlic lepim svojim šetališčem, za tujce nima one privlačnosti, kakor bi jo lahko imela pri ugodnejših klimatičnih razmerah.

Glede kanalizacije je neobhodno potrebno — če se hoče delo sistematično izvršiti — da se odpadki in gnojne vode za časa normalnega stanja ne iztakajo direktno v Ljubljanico; to se pa da doseči le z zgradbo lateralnih kanalov in ta je zopet le tedaj izpeljiva, če se povodom uravnave struga Ljubljanice zoži in tako dobi prostor za omenjene kanale. Temu nazoru je tudi c. kr. deželna vlada z odlokom št. 10.909 iz leta 1894. pritrdila ter direktno vpeljavo straniščnih kanalov v Ljubljanico spoznala za nedopustno. V novem stavbenem redu za mesto Ljubljano (§ 60) pa naprava greznic ni obligatorno predpisana ter je dovoljeno speljavati straniščne odpadke naravnost v kanale in v Ljubljanico; po tem načelu se tudi že ravna in tako n. pr. novo vladno poslopje ne bode imelo greznic, ampak le kanalizacijo. Posledice tega zakonito dopustnega odpravljanja fekalij bode neznosno okuženje Ljubljanice zlasti v slučaju suše in pa v poletnem času.

Od uravnave Ljubljanice odvisno je nadalje izboljšanje komunikacijskih razmer v našem mestu. S tem, da se z oženjem struge na obeh straneh Ljubljanice pridobi primerno široko in lepo uravnano nabrežje omogoči se v precejšnji meri promet ravno v sredini mesta; vrednost hiš ob Ljubljanici bi se znatno povišala. Ker se širokost struge Ljubljanice po obstoječem načrtu skrči od 40, oziroma 45 metrov, na 21 metrov, omogoči se s tem zgradba novih mostov in brvij s primerno malimi troški. Ravno okolnost, da Ljubljana še ni uravnana, je vzrok, da se projektovani most cesarja Franca Josipa (mesarski most) še ni zgradil, ker bi se moral pozneje prezidati, če bi se priredil za sedanjo strugo, s tem pa bi se troški povišali za približno 30.000 gld. in bi tudi ne bilo mogoče porabiti namezu dostojno konstrukcijo, kakor bi se to lahko zgodilo nad uravnano strugo. Iste zapreke veljajo tudi za jako potrebno preuredbo eraričnega mostu pri sv. Jakobu. Z uravnavo struge Gruberjevega prekopa bode omogočena tudi izpeljava in uravnava ceste od Karlovskega mostu k domobranski vojašnici, katerega dela doslej zaradi terenskih zaprek in velikih troškov ni bilo mogoče izvršiti.

Sedanje razmere struge Ljubljanice pa so za one hišne gospodaje, kateri zidajo svoje hiše ob vodi, velika nadloga, ker je močvirski odbor opravičen zahtevati in tudi zahteva, da se temelj hiš tako globoko založi, da sega pod prihodnje dno struge, kar provzroča hišnim gospodarjem velike troške. Konečno je iz narodno-gospodarskega stališča za Ljubljano velike važnosti, ali je njena najbližja okolica s 16.000 hektari površine in katere znaten del spada v ljubljanski pomerij, plodovit in obljuden kraj, ali pa le barje. Da postane barje po osušenju plodovito, sklepati je ne le iz nazorov poljedelskih kapacitet in po analogiji pri drugih barjih, temveč poglavito iz dejstva, da se je pri zadnji uredbi zemljiščnega davka — ko se je zemljiški davek večinoma znižal — isti povišal na ozemlju ljubljanskega barja za blizu 25.000 gld. — kar je pač le posledica vedno intenzivnejšega obdelovanja močvirskih tal.

Poglejmo sedaj, kako daleč so dospeli obravnave glede osušenja ljubljanskega barja. Do l. 1877. imela je c. kr. deželna vlada neposredno skrb za dela pri osušenju močvirja. Vsled deželnega zakona z dne 23. avgusta 1877, dež. zak. št. 14, ustanovil se je glavni močvirski odbor, kateremu je skrbeti, za vzdrževanje osuševalnih del in za obdelovanje barja. Na prošnjo glavnega odbora sklicalo je c. kr. poljedelsko ministerstvo l. 1880. enketo interesentov in strokovnjakov, katere je določila načela, po katerih naj bi se izdelal projekt za osušenje barja. Izdelovanje projekta izročilo je omenjeno ministerstvo inženirju I. pl. Podhajskemu. Podhajskega načrt je vodstaveni oddelek pri c. kr. ministerstvu notranjih del pregledal in poljedelsko ministerstvo je na podlagi tega izreka določilo, naj se novi alternativni načrt izdelata tako, da bi večji del vode odtekal po strugi Ljubljanice skozi mesto, manjši del pa skozi Gruberjev prekop. Tudi ta alternativni projekt izdelal je inženir Podhajsky.

Za presojo tega načrta sklicala je c. kr. deželna vlada leta 1889. posebno enketo, obstoječo iz zastopnikov c. kr. poljedelskega ministerstva, c. kr. deželne vlade, deželnega odbora, mesta ljubljanskega, močvirskega odbora in veščakov. Ta enketa je načrt odobrila, izločivši za sedaj dela, katere zadevajo uravnavo postranskih potokov, in izrekla svoje pričanje, da je treba osuševalna, oziroma zgradbena dela kar najhitreje pričeti. Glede na to predložil je deželni odbor v seji z dne 12. novembra 1889 deželnemu zboru načrt zakona za izvršitev osuševalnih del. Ta načrt bil je dne 22. novembra odobren.

Dne 14. decembra 1889 obrnil se je deželni odbor do c. kr. deželnega predsedstva s prošnjo, naj izpostavi temu zakonu Najvišje potrjenje. Vsled razpisa c. kr. poljedelskega ministerstva z dne 18. novembra 1891, št. 18.208, naznanilo je deželno predsedstvo deželnemu odboru, da zakon ni dobil Najvišjega potrjenja in da je izvršiti najprej vodopravno obravnavo, da se določijo odškodninske zahteve. Ustrežajoč temu razpisu vložil je močvirski odbor meseca decembra 1891 pri c. kr. okrajnem glavarstvu prošnjo za izvršitev vodopravne obravnave. Z razsodbo z dne 27. novembra 1895, št. 23.200, izreklo je c. kr. okrajno glavarstvo v Ljubljani dopustnost izvršitve alternativnega projekta in je ob enem razsodilo o zahtevah interesentov, glede katerih se dogovor ni mogel doseči.

Proti tej razsodbi vložila sta deželni in močvirski odbor v določenem roku pritožbo do c. kr. deželne vlade, a ta pritožba dosedaj in merito ni rešena, pač pa je ukazala c. kr. deželna vlada z odlokom z dne 23. novembra 1896, št. 22.121, na podlagi mnenja c. kr. stavbenega oddelka, naj močvirski odbor prvič kolikor mogoče natanko dožene množno inundacijske vode, in drugič, naj dopolni načrt v kolikor zadeva tovarne pri Fužinah in Vevčah. Pri dosedanji vodopravni obravnavi se je spoznalo, da je treba premagati še mnogo težav, predno bode mogoče pričeti z osuševalnimi deli.

Ker pa se cela zadeva nahaja sedaj v inicijativi c. kr. deželne vlade, nasvetoval je poročevalec, občinski svetnik Hrasky, konečno predlog, občinski svet skleni: Ozirajoč se na to, da je osušenje ljubljanskega barja in uravnava Ljubljanice ter Gruberjevega prekopa za razvoj mesta ljubljanskega neobhodno potrebna, naprosi se c. kr. deželna vlada, naj blagovoli po svoji inicijativi vodopravno obravnavo in pričetek dela blagohotno pospešiti. Ob enem naprosi se gospod župan, da ta sklep občinskega sveta naznani c. kr. deželnemu predsedstvu.

Kakor smo že poročali, bil je ta nasvet soglasno vzprejet. Opravičeno je upanje, da se ta toli nujna zadeva že vendar enkrat reši in da se kmalu prične z delom, od katerega pričakujejo bedni naši barjani boljšo bodočnost, mesto ljubljansko pa izboljšanje zdravstvenih razmer.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 24. februvarja.

— (Deželni zbor kranjski.) Zaradi nedostajanja prostora morali smo poročilo o današnji seji dež. zbora odložiti za jutri. Danes je dež. zbor rešil proračun dež. vinarske, sadjarske in poljedelske šole na Gimu za l. 1897. in poročilo o zgradbi nove dež. bolnice, o novi pogodbi glede prikrbe režijskih potrebščin ter o stavbinskih posrednjah do

ko konca l. 1897., dovolil podpore za zgradbo raznih šolskih poslopij in dokončal generalno razpravo o proračunu normalnošolskega zaklada za l. 1897., v katero so razen poročevalca posl. Višnikarja posegli tudi poslanci Globočnik, dr. Tavčar, baron Schwegel, dr. Žitnik in Ažman. Specijalna debata o tem proračunu pride na vrsto jutri.

— (Repertoar slovenskega gledališča.) Za jutri določena premijera Offenbachove operete „Lepa Helena“ se je morala opustiti, ker ni za ta večer dobili vojaške godbe. „Lepa Helena“ se bode pela v soboto na korist gđ. Polakovi, jutri pa se ponovi priljubljena in zabavna burka s petjem: „Ali je to dekle!“

— (Slovensko gledališče.) Tenorist gospod Beneš je pri našem občinstvu v dobrem spominu izza časa, ko je bil član naše opere in to je tudi uzrok, da je bila včerajšnja predstava „Tubadurja“ razmeroma jako dobro obiskana. Gosp. Beneš je občinstvu jako dobro ugajal in priznati se mu mora, da je v teh dveh letih, kar ga nismo slišali, vidno napredoval. Njegov glas je postal krepkejši in se je uglasil, a tudi v igri je postal gosp. Beneš prav dober. Pohvalno moramo tudi omeniti, da je gosp. Beneš pel v prav dobri slovenščini, dasi je imel le nekaj dnij časa pripraviti se za ta nastop. V celoti je bila predstava lepo zaokrožena in brez znatnejših hib. Ker smo vse druge moči že opetovano ocenjali, zadoščaj, če omenimo, da so se največ odlikovali gospd. Ševčikova in gospd. Vetterova ter gg. Noll in Fedyczkowski. Končno naj omenimo, da je bil pri sinočni predstavi tudi gledališki kritik jednega prvih budimpeštanskih listov in se o naših prvih močeh ter o zboru izrekel jako laskavo.

— („Sokolova“ maskarada.) Čim bolj se bližamo pustnemu torku in z njim „Sokolovi“ maskaradi, tem bolj raste zanimanje za to najsičajnejšo predpustno veselico, tem številneje se oglašajo nove skupine, druga lepša, originalnejša od druge. Žal, da je „Sokolov“ odbor večini moral obljubiti molčečnost. Vender pa jih je lepo število, ki se ne boje, da bi izgubile na efektu, ako se pred njih nastopom javnosti poda kaj o njihovi kakovosti in količnosti. Mej te je šteti podjetne „severne plovce“. Razdeljeni v dve družbi, jo nameravajo od dveh strani udariti na severni tečaj, ki jim tako izvestno ne uide. To pa tem manj, ker se je osor-nemu moštvu postavilo ob bok privlačno, diplo-matsko žentvo. Kar se torej ni hotelo posrediti od ločnemu moškemu, je upati, da pomaga doseči zvi-jačni ženski spol. — O nekaterih drugih konku-rence se ne boječih skupinah, izpregovorimo pri hodnjici.

— (Slavčeva maskarada.) V spopolnilo po-ročila v predvčeršnjem listu smo naprošeni dodati, da je „veliki ljubljanski semenj“ privabil blizu 1300 oseb ter donesal društvu nad 500 gld. čistega do-bička. Videli smo mnogo odličnih gostov, zmej temi lepo število unanjih; udeležili so se maskarade: Župan ljubljanski g. Hribar, podžupan gosp. dr. vitez Bleiweis, deželni odbornik in poslanec g. dr. Tavčar s soprogo ter mnogo drugih gg. dež. poslancev in mestnih odbornikov; v jako inpozant-nem številu je bilo zastopano vojaštvo po častnikih 17. pešpolka, po posebni deputaciji pa še mimo drugih tukejšnje gasilno društvo. Mej skupinami mask vzbudila je največ pozornosti skupina ciganov, ki so se pripeljali v dvorano z vpreženim vozom; dalje skupina hrvatskih kmetov, 12 živinozdravnikov; vaški capin, „Rajbenčan“, zanikna trojica itd. — Vkljub stroškom in velikim pripravam za maskarado pa „Slavec“ ni pozabil družbe „sv. Cirila in Me-toda“; vsi dohodki, ki so jih nabrali cigani, Hrvati, Ribničani, vaški capin, dalje dohodki v pasorami in na bazaru, največ pa marljivih prodajalk šopkov, so namenjeni družbi. Živahna in neprišljena zabava trajala je do ranega jutra. Druge četvorke, ki se je plesala v štirih kolonah, se je udeležilo nad 160 parov. Originalna je bila dekoracija takoj pri vходу, kjer je bila postavljena neposredno pred blagajno mitnica. Veliki prospekt v dvorani, kačoz nam Vodnikov trg z razgledom do knezoškofijske palače, je delo članov društva gg. Kramaršiča in Barage, za katero sta skoro brezplačno žrtvovala trud in čas. Tudi ostali del dekoracije dovršili so požrtvo-valni društveni člani sami brez odškodnine, in tako omogočili tudi zares sijajni gmetni uspeh.

— (Narodna čitalnica v Kranju) priredi v svojih prostorih v soboto, dne 27. februarja ples. Začetek ob polu 9. uri zvečer. Vstopnina član-om 30 kr., nečlanom 60 kr. za osebo.

— (Iz Trnovega pri Il. Bistrici) smo dobili pismo, v katerem nas prosi g. Franc Beniger p. d. Peček, naj konstatiramo, da on ni identičen s tistim Benigerjem, kateri je bil pred kratkim za-jedno s trnovskim kaplanom Rudolfom obtožen radi hudodelstva goljufije in oboje na tri mesece v ječo, — kateri želji je s tem ustreženo.

— (Tržaške občinske volitve.) V drugem razredu zmagali iredentovski kandidati. Slovenci in laški konservativci niso postavili svojih kandidatov.

— (Progresovci v trž. okolici.) Progresovci v Trstu so vsled zmage nad konservativno stranko postali toli drzni, da so postavili svoje kandidate za mestni svet celo v vseh šestih okrajih tržaške okolice. Ti progresovsko-židovsko liberalni lahonški kandidati so: Za I. okraj: Carlo Baneili (zoper Na-bergoja); za II.: Arnerrytech (zoper župnika Kosca); za III.: Eugenio dott. Gairinger (zoper Iv. M. Va-tovca); za IV.: Turrek (zoper Dollenza); za V.: Leopoldo Mauroner (zoper Al. Goriupa) in za VI.: Cumar (zoper Iv. Goriupa).

— (Telovadno društvo „Tržaški Sokol“) priredi dne 28. t. m. v gledališči „Armonia“ sijajno maskarado, zadnji dan pusta dne marca 1897. 2. pa v društveni telovadnici malo maskarado.

— („Čudno!“) Iz Trsta se poroča zagrebškimi listom: „Moram nekaj sporočiti, čemur se bode-te gotovo smejali od srca. To dogodbičo mi je pisal jeden naših pomorskih častnikov, ki se sedaj dolgo-časijo pred Kreto. Jeden častnikov angleške eskadre obiskal je našno vojno ladijo. Na krovu stalo je kolo mornarjev, ki so se razgovarjali mej seboj prav živahno in glasno. Tuji častnik je nekoliko postal, poslušal, zmajal z glavo in slednjič vprašal spremljajočega ga avstrijskega častnika: „V kate-rem jeziku pa govoré vaši mornarji?“ — „Dalma-tinci so, v hrvatskem jeziku govoré,“ odgovoril je naš častnik. Anglež pa je pričel energično zmaje-vati z glave, kakor da tega ne more umeti in je vzkliznil: „Čudno, prečudno! Avstro ogerski mor-narji pa govoré hrvatski!“ Tu se vidi, da Angleži imajo kaj čudne pojme o naši državi, da še za Hrvate ne vedo.

— (Nov poštni urad.) Dne 1. marca 1897. odpre se v Tervizu v Istri, pol. okraj pazinski, nov poštni urad, ki se bode pečal s pisemsko in vožno pošto ter ob jednem služboval kakor nabiralnica poštno-hranilničnega urada. Zvezo bode imel s poštnimi uradi v Motovunu in Pazinu.

* (Cepljenje proti koleri) Haffkinov anti-toksin se je izvrstno obnesel pri bolnikih, bolnih za koleru, ki niso v poslednjem štadiju bolezn. Nad 1000 jih je že ozdravelo.

* (Aradski mučeniki.) Sedaj se po Ogerskem razširja novica, da je cesar bil pomislil 13 arad-skih mučnikov, a so jih bili vzlic temu ustrelili. Poveljnik aradske trdnjave je bil dobil pismo, s ka-terim se pomiloščaajo detični honvedski generali, a je pismo bil utaknil v žep in ga niti odprl ni bil. — Nam se stvar ne zdi verojetna, če tudi je vzbudila na Ogerskem veliko senzacijo.

* (Samomor časnikarja.) Umoril se je urednik „Tiroler Tagblatta“, dr. Kahler, ki je bil poprej pri „Deutsche Zeitung“ na Dunaju. Igral je ulogo v Gradcu v socijalističnem gibanju v sedemdesetih letih, izdajal je neki slobodnoverski list, s čimur si je bil nakopal sodišsko obsodbo.

* (Cez 24 let) Zakonska Jurij in Rozalija Friedrich iz Unterreitha, sodnji okraj Langenbad na Dolenjem Avstrijskem, sta neki 1872. leta ubila ži-dovskega trgovca Hermana Morgensterna iz Nikols-burga in 1873. leta pa krošnjarja Janeza Lehnarja. Obe trupli sta neki zakopala v hlevu. To je videla neka Ana Helner, tedaj še v otroških letih, a se je bala povedati. Stanovala je tedaj, ko so se ti umori godili v sosedni hiši.

Darila:

Za učiteljski konvikt v Ljubljani je zlo-žila vesela družba v gostilni g. Petra Mayr-ja ml. v Kranju 10 gld. in gosp. Karol Florian, po-sestnik in trgovec i. t. d. v Kranju je pa daroval 100 gld., za ker jim svojo najsrčnejšo zahvalo izreka — odbor.

Zahvala. Klub borovniških biciklistov pri-redil je pretečeno nedeljo veselico, katere čisti do-hodek — 10 gld. 75 kr. — je izvolil podariti v podporo ubogi borovniški šolski mladini Za ta ve-likodušni dar izrekam v ime obdarovane mladine vrlim in požrtovalnim gg. kolesarjem najtoplejšo zahvalo. Bog plati! V Borovnici, dne 23. februarja 1897. Fr. Papler, nadučitelj.

Književnost.

— Slovanska knjižnica. A. Gabršček. Gorica. Snopič 57. 58. 59. Cena 60 kr. 239 str. Ta snopič obsega tri povesti s potovanja in šest korotanskih povestic iz peres slavnih čeških pisa-teljic Ane Řehákové in Gabrijele Preissové. Na čelu snopiča sta prav dobri slike in jedrnata životopisa pisateljic. Prevod sta z dovoljenjem pi-sateljic priredila jako dobro velikošolca A. Der-mota in I. Kunšič v Pragi. Bodi ta elegantni in po svoji vsebini izvrstni snopič, ki se dobiva tudi posamič na prodaj, vsakomur — zlasti pa slovenskemu ženstvu — toplo priporočen.

Brzjavke.

Krško 24. februarja. Pri volitvi za V. kurijo je bilo izvoljenih 11 mož, kateri bodo vsi glasovali za narodnega kandidata Kunca.

Dunaj 24. februarja. Po najvišjem na-ročilu izjavlja grof Wilczek, da je poročilo protisemitskih listov, da je cesar na plesu du-najskega mesta ogovoril dr. Luegerja z bese-dami „Kako se Vam godi, ljubi dr. Lueger“ popolnoma izmišljeno.

Dunaj 24. februarja. Iz Bosne je prišla nova srbska deputacija, da se pri cesarju pri-toži zoper Kallayev regime. Kallay je odpotoval v Bosno.

Atene 24. februarja. Vse velesile so se načeloma izrekle za predlog angleške vlade, naj se Kreta loči od Turčije in naj se jej da popolna av-tonomija, glede posamičnosti pa se vrše še pogajanja, katerih vodstvo je prevzela Rusija.

Atene 24. februarja. V celi deželi vlada velikanska razburjenost zoper velesile, sosebno zoper Nemčijo. V vseh večjih krajih se prirejajo velike demonstracije.

Atene 24. februarja. Pri kanonadi v nedeljo je bilo ubitih 15 grških vojakov.

Poslano*)

v odgovor „Slovencu“ štev. 42 t. 1.

Kakor naravno, bavi se je predvčerajšnji „Slo-venec“, „list za slovenski narod“ tudi z mojo osebo kot kandidatom za notranjske kmetijske občine.

Smešno se mi vidi, kako „Slovenec“ dopi-snik karikuje c. kr. uradnike in modruje, da oni, ker so uradniki in od vlade odvisni, niso sposobni, zastopati prosti narod — v kot torej z njimi!

Roko na srce, dragi prijatelj, in povejte, ko-liko neodvisnosti ima g. dr. Žitnik? Ni li lansko leto kandidiral in ne brez upanja, a ustavila se mu je kandidatura od nekoga in s tem kratila pasivna volilna pravica. Kje je tedaj njegova neodvisnost? Ako se ta volilna pravica meni kot c. kr. uradniku od nobene strani ne krati in jaz prosto kandidujem — kdo ima tedaj večjo prostost od naju?

Pravico kandidovati imam kot c. kr. uradnik — toda jaz kandidujem marveč kot posestnik in davkoplačevalec, i smem kod tak zahtevati, da nas zastopajo taki možje, kateri ne poznajo pojmov davka le po besedi ampak tudi v istini, ki iz lastne skušnje vedo, kako težka bremena nosijo posestniki. Če se tedaj jaz potegujem za mandat, kateri mi omogoči, na pravem mestu nastopiti proti novim nakladam in ondi tudi varovati svoje volilce, umevno bode to vsakemu in priznaval mi bode pravico za to mesto tem bolj, ako mu povem, da mi je naložen letni davek, kakor malokateremu veleposestniku.

Notranjske gospodarske in krajevne razmere spoznaval sem v teku 7 let svojega službovanja te-meljito, ter obilo posloval uradno v prid ondotnega prebivalstva, kar mi bode vsak rad pritrdil, vežejo me pa na Notranjsko tudi sorodniške in družinske razmere. Ne z jednim niti z drugim se g. dr. Žitnik ponašati ne more.

Ob sebi je umevno, da se kot kandidat pod-vržem sklepu volilnih mož.

Da mi bode kot tehniku več izposlovati za badno Notranjsko, na tem dvomi menda samo g. Žitnik. Jaz seveda naj ostanem doma, on pa bode na Dunaju markiral in kot lajik lehko podpiral nakladi novih davkov in ocenjeval načrte ter pomagal te polagati na dolgo klop — še za jedno leto!

Iz vsega vidi se, da je le on pristni kandidat, ki ne pozna niti ljudstva niti pokrajini Notranjske in nima nikakoršne strokovne vede.

Po rodu in krvi Slovenec, po veri priznavam se kakor vsi Žužeki, katerih trije tudi nosijo du-hovske suknje, katolikom, in kod tak ne priznavam nikomur pravice, me v tej zadevi obsojati ali pa še celo žaliti verski čut — marveč smatram ono na-tolcevanje z „liberalcem“ nerazumnemu kmetškemu ljudstvu nasproti, za najpodelejše početje in nečastno za stan, kojega zastopati ima list „Slovenec“.

V Ljubljani, 23. februarja 1897.

Fran Žužek,
c. kr. nadinženir.

*) Za vsebino tega spisa je uredništvo odgovorno le toliko, kolikor določa zakon.

Listnica uredništva.

„Ljubljansko blato“ (Humoreska): M. Z. v G. Vašo jako aktualno humoresko objavimo radi. Oglasite se večkrat! Pozdrav! — „Lisica“ (Julij B.): Odgovorimo Vam v kratkem. Za obljubljene humoreske se priporočamo. Pozdrav! — „Smrt“: Jož. Vitalis. Lepa hvala! Zelo ste nam ustregli. Pozdrav! — „Sirota“: Ivan P.-ov. Stara že tisočkrat obrabljena snov. Pošljite nam prilično kaj ori-ginalnejšega istotoliškega obsega! Pozdrav! — „Moj brat“: pl. P. Romantična solzivost in vzdihavost! Ker imate lep slog, priporočamo se za kaj resnejšega in naravnjega. Po-zdrav! — ?? na Dunaju: Hvala! Gledé Vaše prošnje smo ukrenili nemudoma potrebno. Radi muzeja odložimo oceno. Več v kratkem. Pozdrav! — „Na višini našega časa“ Zlog. Poček v Gradcu. Lepa hvala! Ko prečitam, sporočim Ti takoj. Le nadaljaj! Zdrav!

Geneno domače zdravilo. Za uravnavo in ohranitev dobrega prebavljenja se priporoča raba mnogo desetletij dobroznane, pristnega „Moll-ovega Seidlitz-praska“, ki se dobi za nizko ceno in kateri upliva najbolj trajno na vse težkote prebavljenja. Originalna škatljica 1 gld. a. v. Po poštnem povzetju razpošilja ta prasek vsak dan lekar A. MOLL, c. in kr. dvorni zalagatelj na DUNAJI, Tuchlauben 9. V lekarnah na deželi je izrečno zahtevati MOLL-ov prepat, raznamovan z varnostno znamko in podpisom. 1 (97-3)

Precizkusili in priporočili
so sloviti vseučilišni profesorji in zdravniki
tinktura za želodec lekarja Piccoli-ja v Ljubljani
(Dunajska cesta),
katera je ugodno učinkujoča, želodec krepujoča, slast in prebavljenje pospešujoča in telo odpirajoča sredstvo.
Stekleničica velja 10 kr. 2 (44-8)

Izborna deluje
Tanno-Chinin tinktura za lase
okrepuje in ohranja lasišče in preprečuje izpadanje las.
Cena 1 steklenici z rabilnim navodom 50 kr.

Jedilna zaloga (90-7)
Lekarna M. Leustek, Ljubljana, Resljeva cesta št. 1
zraven mesarskega mostu.

Štev. 54. Deželno gledališče v Ljubljani. Dr. pr. 778.

V četrtek, dne 25. februarja 1897.

Ali je to dekle!

Burka s petjem v štirih dejanjih. Spisal K. Costa. Godbo zložil K. Müllöcker. Poslovenil V. B. Kapelnik g. H. Benišek. Režiser g. R. Inemann.

Prvo dejanje: „V brzojavnem uradu“. Drugo dejanje: „Za dobri namen“. Tretje dejanje: „Baletni mojster in njega netjakinja“. Četrto dejanje: „Brat dijak“ ali „Stara hiša“.

Blagajnica se odpre ob 7. uri. Začetek točno ob 7/8. uri. Konec po 10. uri.

Cene prostorov so razvidne z gledaliških listov. Prihodnja predstava bo v soboto, dne 27. februarja 1897.

Umrli so v Ljubljani:

Dne 21. februarja: Janez Možina, čevljarjev sin, 7 mesecev, Marije Terezije cesta št. 12, vnetje zapnika.

Dne 22. februarja: Anton Laschan pl. Moorland, c. kr. deželne vlade svetnik v pokoju, Ključaničarske ulice št. 4, ostarelost.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306.2 m.

Februar	Čas opa-zovanja	Stanje baro-metra v mm.	Tempe-ratura v C	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
23.	9. zvečer	748.8	2.2	brezvetr.	jasno	0.0
24.	7. zjutraj	749.1	1.3	sr. svzh.	del. obl.	0.0
"	2. popol.	748.3	10.4	sr. svzhod.	jasno	

Srednja včerajšnja temperatura 2.6°, za 2.0° nad normalom

Dunajska borza

dne 24. februarja 1897.

Skupni državni dolg v notah	101	10	kr.
Skupni državni dolg v srebru	101	10	kr.
Avstrijska zlata rent	122	55	kr.
Avstrijska kronaka rent 4%	100	50	kr.
Ogerska zlata rent 4%	121	90	kr.
Ogerska kronaka rent 4%	98	95	kr.
Avstro-ogerske bančne delnice	945	—	kr.
Kreditne delnice	959	25	kr.
London vista	119	95	kr.
Nemški drž. bankovci za 100 mark	68	70	kr.
50 mark	31	74	kr.
50 frankov	3	33 1/2	kr.
Italijanski bankovci	45	10	kr.
C. kr. cekini	68	68	kr.

Svarilo!
Povodom opravljivih govoric, katere so se razširile o meni in moji rodbini, izjavljam, da je vsakdo, ki jih razširja, lažnjivec, in svarim najodločnejše, da se razširjajo te govorice. Vsakogar, ki mi bode v tem oziru naznanjen, bodem sodnijsko preganjal.

Ernest Leuniker
(315-1) trgovec v Ljubljani, Dunajska cesta št. 10.

Za žene in neveste
posebno priporočam svojo veliko in bogato zalogo vsakovrstnih
poročnih prstanov, zlatnine in srebrnine
po najnižjih cenah.
Uljudno vabim na ogled in se priporočam za obilen obisk.
Fran Čuden
(202-7) urar v Ljubljani.

Učenca
krepkega in z dobrimi šolskimi spridevali, vzprejem v popolno preskrbljevanje in takoj v svojo trgovino z mešanim blagom. — Ponudbe pod naslovom: „Učenec“, poste restante št. Rupert, Dolenjsko. (281-3)

Plomer-jev kvintet na lok
v Florijanski ulici št. 8
oskrbljuje godbo za predpustne veselice v mestu in tudi na deželi. (316)

Odda se stanovanje
s štirimi sobami v hiši št. 1 v Krojaških ulicah. — Kaj več se izve ondu v gostilni „pri Luni“. (288-2)

Uljudno naznanjam, da bodem po svojem umrlem možu **Anton Drašček** (300-2)
trgovino z lesom
in
gostilno
nespremenjeno nadaljevala.
Zahvaljujoč vse dosedanje odjemalce priporočam se za nadaljnji obisk in obilne naročbe, katere bodem točno, vestno in cenó izvrševala ter beležim z odličnim spoštovanjem
Marija Drašček
gostilna in trgovina z lesom
v Ljubljani, Vodmat 55.

Lekarna „Pri zlatem orlu“
J. Svobode naslednik.

Kina-železo-malaga
okrepčujoč in kri delujoč,
za bolne in slabotne osebe.
1/2 stekl. = gld. 1.80.
1/3 „ = „ 1.—

Izvrstni toaletni predmeti za obraz in roke.
Pulchercream 1 flac. 10 kr.
Glycerincream 1 flac. 20 kr.

Prijetno za zavžiti in izredno učinkujoč je navlašč **prepariran Doršov jeterni tran.**
1 steklenica = 50 kr.
6 steklenic = gl. 2.50.

Prijubljena ustna voda
je rodbinska ustna in zobna esenca 1 stekl. = 50 kr.
Za snaženje zob veg. zobna pasta à 50 kr.

V Ljubljani, Jurčičev trg št. 2
poleg železnega mostu. (312-1)

Ces. kr. avstrijske državne železnice.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1896.

Nastopno omenjeni prihajalni in odhajalni časi osnaženi so s srednjeevropskim časom. (15-44)

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Proga do Trbiža.

Ob 12. uri 5 min. po noči osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno; čez Selthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd čez Klein-Reifling v Steyr, Linz, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 10 min. jutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj; čez Selthal v Solnograd, čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 50 min. dopoldne osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selthal, Dunaj. — Ob 4. uri popoldne osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell na jezeru, Inomost, Bregenc, Curih, Genevo, Paris; čez Klein-Reifling v Steyr, Linz, Budejovice, Plzeň, Marijine vane, Heß, Francove vane, Karlove vane, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten.

Proga v Novo mesto in v Kočevje.

Ob 6. uri 15 min. jutraj mešani vlak. — Ob 12. uri 55 min. popoldne mešani vlak. — Ob 6. uri 30 min. zvečer mešani vlak.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Proga iz Trbiža.

Ob 5. uri 53 min. jutraj osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipskega, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plazja, Budejovic, Solnograda, Linca, Steyra, Gmunden, Ischia, Aussee, Ljubna, Celovec, Beljaka, Franzensfeste. — Ob 11. uri 25 min. dopoldne osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plazja, Budejovic, Solnograda, Linca, Steyra, Pariza, Genevo, Curiha, Bregence, Inomosta, Zella na jezeru, Lend-Gasteina, Ljubna, Celovec, Linca, Pontabla. — Ob 4. uri 55 min. popoldne osebni vlak s Dunaja, Ljubna, Selthala, Beljaka, Celovec, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 9. uri 4 min. zvečer osebni vlak s Dunaja via Amstetten, iz Ljubna, Beljaka, Celovec, Pontabla.

Proga iz Novega mesta in iz Kočevja.

Ob 8. uri 12 min. jutraj mešani vlak. — Ob 2. uri 32 min. popoldne mešani vlak. — Ob 8. uri 35 min. zvečer mešani vlak.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.) v Kamnik.

Ob 7. uri 23 min. jutraj, ob 2. uri 5 min. popoldne, ob 6. uri 50 min. zvečer, ob 10. uri 25 min. zvečer. (Poslednji vlak le v oktobru ob nedeljah in praznikih.)

Prihod v Ljubljano (drž. kol.) iz Kamnika.

Ob 6. uri 56 min. jutraj, ob 11. uri 15 min. dopoldne, ob 6. uri 30 min. zvečer, ob 9. uri 55 min. zvečer. (Poslednji vlak le v oktobru ob nedeljah in praznikih.)

4 svetilke

(2 solnčni žarnici) za gostilne ali prodajalnice jako pri- pravne in

2 politirani mizi

so ceno na prodaj v prodajalnici na Starem trgu št. 6. (318-1)

Ubiranje klavirjev in poprave

oskrbuje (301-2)

K. LORENC

ubiralec klavirjev „Glasbene Matice“ in filharmonične družbe

Stari trg št. 26, I. nadstropje.

Bolne za lišaji

suhimi, mokrimi, tudi lupečimi se, ob enem s to boleznijo združeno mučno srbenje kože ozdravlja pod jamstvom „Dra. Hebrý Smrt lišajem“, Rabi se vnanje in je neškodljivo. — Velja 6 gld. avstr. velj. Če se poprej pošlje znesek (tudi v poštah znamkah), pošlje po pošti carine in poštne prosto: St. Marien-Drogerie, Danzig (Nemčija). (129-2)

Postranski zaslužek

150-200 gld. mesečno za osebe vseh poklicnih vrst, ki se hoté pečati s prodajo zakonito dovoljenih srečk. — Ponudbe na „Hauptstädtische Wechselstuben-Gesellschaft Adler & Comp., Budapest“. (3393-17)

Ustanovljena 1. 1874.

Št. 4905. (238-3)

Ustanova za vojaške sirote.

Pri podpisnem magistratu podeliti je za tekoče leto Jostp Sühnl-ovo ustanovo za vojaške sirote v znesku 37 gld. 80 kr.

Prošnje za podelitev te ustanove, do katere imajo pravico uboge sirote vojaškega rodu, naj bodo zakonske ali pa nezakonske, vložiti je do konca tega meseca v magistratnem vložnem zapisniku.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane

dne 8. februarja 1897.

Razglas. (294-3)

Pri mestnem knjigovodstvu ljubljanskem izpraznjeno je

mesto knjigovodje

s prejemki II. činov. razreda, event. služba revidentu s prejemki IV. činov. razreda, oficijala s prejemki V. činov. razreda in asistenta s prejemki VI. činov. razreda.

Presilci za jedno ali drugo teh mest morajo dokazati, da so se izšolali na kaki srednji šoli, ali na zavodu jim jednakem, ter da so prebili izpit iz državnega računarstva in pa blagajniški izpit.

Prošnje, opremljene s potrebnimi izkazili, vložiti je predpisanim potom

do dne 5. marca letos

pri podpisnem magistratu.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane

10. dan februarja 1897.

Mala oznanila.

Pod Trnovo št. 2.

Veliko zalogo

Klobukov

priporoča

J. Soklič.

(17)

Pod Trnovo št. 2.

JOSIP REICH

likanje sukna, barvarija in kemična spiralnica

Poljanski nasip — Ozke ulice št. 4

se priporoča za vsa v to stroko spadajoča dela.

(24)

Postrežba točna. — Cene nizke.

A. KUNST

Ljubljana, Židovske ulice št. 4.

Velika zaloga obuv

(25)

lastnega izdelka za dame, gospode in otroke je vedno na izbero.

Vsakešna naročila izvršujejo se točno in po nizki ceni. Vse mere se shranjujejo in zaznamujejo. Pri zunanjih naročilih blagovoli naj se vzorec vposlati.

Velika zaloga

suknenih ostankov

po znižani ceni pri

Hugo Ihlu

Ljubljana, Pred škofijo št. 2.

(33)

Prej **Alojzij Erjavec** Prej **J. Zor**

(18) čevljarji mojster

v Ljubljani, Čevljarske ulice št. 3

priporoča se prečast. duhovščini in slav. občinstvu za obilno naročevanje raznovrstnih obuv, katera izvršuje cenó, pošteno in iz zanesljivo trpežnega usnja od najfinejša do najprostejša oblike. Mere se shranjujejo. Vnanjim naročilom naj se blagovoljno pridene vzorec.

Žalovalne klobuke za dame

priporoča v bogati izberbi po najnovejših modelih

modni klobučni salon J. S. BENEDIKT

v Ljubljani.

(Telegrami: Benedikt, Ljubljana.)

(26)

Brata Eberl

Ljubljana, Frančiškanske ulice 4.

Pleskarska mojstra c. kr. državne in c. kr. priv. južne železnice.

Slikarja napisov, stavbinska in pohištvena pleskarja.

Tovarna za oljnate barve, lak in pokost.

(34)

Zaloga originalnega karbolinca.

Mašoba za konjska kopita in usnje.

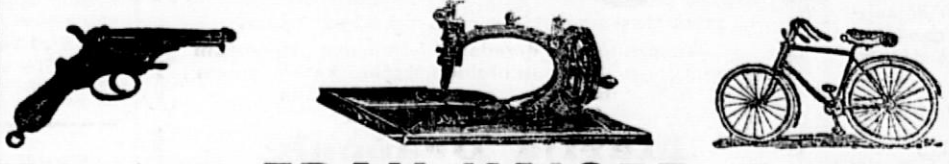
Moderaci

izvrstne fačone, najboljši izdelek

(19) najceneje pri

ALOJZIJU PERSCHE

Pred škofijo 22, poleg mestne hiše.

Puškar in prodajalec biciklov.

FRAN KAISER

V Ljubljani Šelenburgove ulice 6.

(27)

Najboljše urejena delavnica za popravljanje biciklov in šivalnih strojev.

Največja izber najnovejšega

svilnatega blaga

črno in barvasto, za cele obleke in bluze, priporoča po najnižjih cenah

(35)

Alojzij Persche

Pred škofijo 22, poleg mestne hiše.

Pijte domači likër

iz planinskih zelišč

„Triglav“

ki zelodec greje in krepi in dobro voljo vzbuja.

(36)

J. Klauer v Ljubljani.

Sobni slikar **Josip Erbežnik** Sobni slikar

Poljanska cesta 72 Moste 33

izvršuje vsa v to stroko spadajoča dela, kolikor mogoče po najnižjih cenah.

(28)

Za ukusno in trpežno delo se jamči.

Naročila pismenim potom: Moste št. 33.

Tovarna pohištva

J. J. NAGLAS

Ljubljana

(20)

Turjaški trg šte. 7.

Ivanka Toni

(21) v Vodmatu št. 3

priporoča p. n. občinstvu, zlasti gg. posestnikom konj in vozov, svojo

kovaško obrt

izdeluje vsa v to stroko spadajoča dela, posebno priporoča gg. hišnim posestnikom

vezi za stavbe

ter jamči za dobro delo in točno potrežbo.

Ivan Jax

(22)

Ljubljana, Dunajska cesta št. 13.

Tovarniška zaloga

šivalnih strojev in velocipedov.

Geniki zastoj in franko.

Ign. Fasching-a vdove

ključavničarstvo

(37)

Poljanski nasip št. 8 (Reichova hiša)

priporoča svojo bogato zalogo

štedilnih ognjišč

najpriprostejših, kakor tudi najfinjših, z žolto medjo ali mesingom montiranih za obklade s pečnicami ali kahlami. Popravljajo hitro in po cen. Vnanja naročila se hitro izvršijo.

HENRIK KENDA

Geneni lepi klobuki za dame.

Vedno zadnje novosti.

Popravljajo se urno in prav po ceni.

Modni žurnali franko in zastoj.

(22)

LJUBLJANA.

(9)

Anton Presker

Sv. Petra cesta št. 16 Ljubljana Sv. Petra cesta št. 16

priporoča svojo veliko zalogo

gotovih oblek za gospode in dečke, jopic in plaščev za gospe, nepremočljivih havelokov itd.

Obleke po meri se po najnovejših vzorcih in po najnižjih cenah solidno in najhitreje izgotovljajo.

(30)

Mehanik

(38)

Ivan Škerl

Opekarska cesta št. 16 v Ljubljani

izdeluje in popravlja

šivalne stroje in velocipede ter se priporoča p. n. občinstvu za izvrševanje v njegovo stroko spadajočih del in popravkov po najnižjih cenah.

Vnanja naročila se točno izvršujejo.

Frid. Hoffmann

(23) urar

v Ljubljani, Dunajska cesta

priporoča svojo največjo zalogo vseh vrst

žepnih ur

zlatih, srebrnih, iz tule, jekla in nikla, kakor tudi stenskih ur, budilk in salonskih ur vse le dobro do najfinejša kvalitete po nizkih cenah.

Novosti v žepnih, kakor tudi v stenskih urah vedno v zalogi.

Poprave se izvršujejo najtočneje.

Fr. Sevčik

puškar v Ljubljani

Židovske ulice št. 3

priporoča svojo bogato zalogo

orožja za lov in osebno varnost, streljiva in potrebščin za lovce.

(31)

Popravki se izvršujejo v moji delavnici.

Fran Detter

Ljubljana, Stari trg šte. 1.

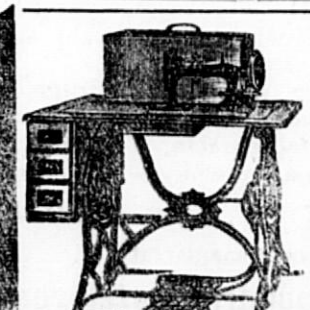
Prva in najstarejša zaloga

šivalnih strojev.

Tu se tudi dobivajo vsakovrstni kmetijski stroji. Posebno pa priporočam svoje izvrstne slamo-reznice in mlatilnice, katere se dobivajo vzlic njih izbornosti cenó.

(32)

Geniki zastoj in poštalne prosto.

Pekarija Slaščičarna

JAKOB ZALAZNIK

v Ljubljani, na Starem trgu št. 21

postreza točno

z najraznovrstnejšimi štrikrat na dan svežimi, ukusnimi, zdravimi in slastnimi

v slaščičarski in

pekovski obrt

(39)

spadajočimi izdelki.

Tu je dobiti vsak dan domačo potvico, vseh vrst kruha na vago, ržen kruh in prepečenec (Vanille Zwieback) ter

pustne krofe.